

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/209/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517203545
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8517203545.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava proti žalovanému: G. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. U., I. XXXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, Konštantínova 3308/6, Prešov, v konaní o zaplatenie 4.194,67 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.194,67 eur s príslušenstvom, ako aj nahradenia trov konania, a to titulom porušenia zmluvných povinností žalovaného z uzatvorenej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 6.9.2012.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom sp. zn. 6Csp/209/2017 zo dňa 14.12.2018 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 25Co/20/2019 zo dňa 26.9.2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu žalovaným vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku žalobcom v podaní doručenom súdu dňa 21.11.2017 a navyiac preskúmal ex offa podmienky uzatvorenej zmluvy, keď zároveň uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z.z., a to neuviedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

4. Krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení v bode 17. uviedol, že súd prvej inštancie založil argumentáciu o zamietnutí žaloby len na základe jediného dôvodu, ktorým bolo premlčané uplatnenie pohľadávky, ku ktorému súd prvej inštancie prihliadal ex offa podľa v tom čase účinného ustanovenia § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že súd sa dopustil nesprávnej interpretácie inak správne použitej právnej úpravy týkajúcej sa vymedzenia splátok úveru ako jednej z podstatných náležitostí spotrebiteľských zmlúv o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. Krajský súd poukázal na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora C42/15, ako i na názor Najvyššieho súdu SR uvedený v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa strany sporu nezúčastnili, svoju neprítomnosť ospravedlnili.

6. Právny zástupca žalovaného elektronickým podaním doručeným súdu dňa 11.3.2020 podal stanovisko vo veci a uviedol, že úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX považuje za bezúročný a bez poplatkov, keďže neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/ a j/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. Navrhol žalobu zamietnuť z dvoch alternatívnych dôvodov. Po prvé ak súd posúdi, že všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú na druhej strane zmluvy sú zhustené v dvoch stĺpcoch a nie sú podpísané, teda ak tieto VOP sú súčasťou zmluvy, tak právny zástupca žalobcu uviedol, že vznáša námietku premlčania s poukazom na § 103 OZ, pretože právny predchodca žalobcu využil inštitút predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo 31.7.2014, avšak v zmysle zmluvy o úvere jednotlivé splátky boli splatné k 11. dňu v mesiaci. S poukazom na citované zákonné ustanovenie začína plynúť premlčacia doba od 12.7.2014, teda žaloba bola podaná po lehote 3 rokov. Ako prvou splátkou so zaplatením ktorej sa dostal do omeškania žalovaný, bola splátka splatná 11.1.2013. Žaloba tak bola podaná po troch rokoch odo dňa, kedy začala plynúť zákonná premlčacia doba. V prípade, ak súd posúdi, že VOP nie sú súčasťou zmluvy, potom žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v spore, nakoľko zročnosť úveru môže nastať len v prípade, že je to zmluvne dohodnuté s poukazom na § 565 OZ. Zmluva takéto ustanovenie nemá a teda je možné hľadiť na ukončenie úveru ako na neúčinné s poukazom na to, že postupom je banka a zároveň, že posledná splátka, ktorá mala byť zaplatená, bola dohodnutá na deň 11.9.2017 a došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky dňa 13.6.2017. Teda došlo k postúpeniu živej pohľadávky v rozpore s § 92 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

7. Predmetné vyjadrenie právneho zástupca žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 16.3.2020.

Súd vykonaným dokazovaním oboznámením sa s listinnými dôkazmi za preukázané skutkové tvrdenia považuje:

8. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 11.9.2012 zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000,- eur s dohodnutou výškou mesačnej splátky 130,- eur, celkovou výškou nákladov 2.769,07 eur, dátumom konečnej splatnosti 11.9.2017, dátumom prvej platby do 11.10.2012, úrokovou sadzbou 19 % ročne, dátumom ďalšej platby k 11. dňu v mesiaci, počtom mesačných splátok 60, priemernou RPMN 21,30 %, RPMN banky 20,74 eur.

9. Právny predchodca žalobcu upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 15.7.2014 vyzval žalovaného na porušenie zmluvných ustanovení a upozornil ho s poukazom na § 53 ods. 9 OZ, že ku dňu 14.7.2014 pohľadávka banky je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 780,50 eur. Zároveň ho vyzval na zaplatenie v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy. Taktiež ho upozornil s poukazom na § 565 OZ na možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný. Predmetná zásielka bola doručovaná žalovanému doporučenou poštou dňa 15.7.2014, ako to vyplýva z podacieho hárku. Následne právny predchodca žalobcu dňa 31.7.2014 úver predčasne zosplatnil v celom rozsahu a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 4.562,12 eur v lehote do 10 dní. Predmetnú zásielku si žalovaný prevzal dňa 22.8.2014. Z listiny aktuálny stav úveru ku dňu 7.6.2017, z časti zaplatené splátky vyplýva, že žalovaný zaplatil celkovo žalobcovi 3.856,74 eur, pričom poslednú splátku uhradil dňa 14.7.2016 vo výške 140,- eur.

10. Z bodu 6.2 obchodných podmienok má súd preukázané, že v prípade omeškania klienta s platením čo i len jednej splátky v plnej resp. čiastočnej výške okrem iného je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

11. Dňa 13.6.2017 právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola i pohľadávka voči žalovanému.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

12. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

17. V zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. V zmysle § 2 písm. a), a b), Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 2 písm. g) a h) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má

právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

24. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

26. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie krajšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

29. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Súd dospel k právnomu záveru:

30. Súd opätovne dospel k záveru, že v konaní je daná aktívna legitímácia žalobcu. Zo zmluvných podmienok bod. 6.2 má súd preukázané, že medzi zmluvnými stranami bola dojednaná možnosť banky požadovať predčasné splatenie úveru, teda bol zachovaný postup v zmysle zákona o bankách (§ 98) i zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 17). Súd má zato, že všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy, nakoľko sú na tom istom papieri ako zmluva (na jednej strane je zmluva a na druhej strane sa nachádzajú všeobecné obchodné podmienky).

31. Súd má zato, že bol dodržaný postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa v marci 2014 a po uplynutí troch mesiacov v júli 2014 právny predchodca vyzýva žalovaného na plnenie výzvou zo dňa 14.7.2014 (doručovanou dňa 15.7.2014 - poštový podací hárok č.l.7) a dňa 31.7.2014 právny predchodca úver zosplatnil (zosplatenie prevzal žalovaný dňa 22.8.2014).

32. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku i z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa. Súd zotrváva na svojom závere uvedenom v bode 28. rozsudku sp. zn. 6Csp/209/2017 zo dňa 14.12.2018 a to, že predmetná úverová zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. písm. j/ - ročná percentuálna miera nákladov ako celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN je jeden z najdôležitejších

údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcovia jasne stanovili, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. V zmluve o úvere uzavretej medzi stranami sporu nie sú konkretizované a z obsahu zmluvy nevyplývajú, ktoré údaje boli použité pre výpočet RPMN. Iba skutočnosť, že v zmluve sú uvedené údaje o úvere bez toho, aby z nej bolo jasné, ktoré údaje boli použité na výpočet RPMN nie je možné považovať za naplnenie litery uvedeného zákonného ustanovenia. Súd poukazuje i na to, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“.

33. K premlčaniu uplatneného nároku súd uvádza nasledovné. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 20.11.2017, doručenom súdu dňa 21.11.2017 v bode 3 uviedol, že považuje v celom rozsahu nárok žalobcu za premlčaný s poukazom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka (č.l. 62). Námietku premlčania vzniesol i právny zástupca na pojednávaní dňa 15.11.2018 (č.l. 90), ako i vo vyjadrení zo dňa 10.2.2020. Súd k tejto vznesenej námietke prihladol a opätovne ju posúdil.

34. Podľa § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru začína plynúť premlčacia doba nie od omeškania celej zosplatnenej pohľadávky, a teda nie od momentu účinnosti zosplatnenia, ale už od omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu. Súd zastáva názor, že by malo ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená, čo je logický dôsledok zásady upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Zákonodarcovia totiž jasne v § 103 vete druhej Občianskeho zákonníka uviedol, odkedy plynie premlčacia doba pri zosplatnení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom tohto ustanovenia je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru. Premlčacia doba rozhodne neplynie od momentu účinnosti zosplatnenia úveru, keďže zákon nič také neuvádza. Obdobné závery o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru plynie už od omeškania prvej splátky vyplývajú napríklad z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/161/2018 zo dňa 26.03.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018.

35. Súd prvej inštancie sa plne stotožňuje so závermi odvolacieho súdu uvedeného v bodoch 18 až 32 a to, že úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, avšak súd prvej inštancie sa v svojom prvotnom rozhodnutí zo dňa 14.12.2018 touto argumentáciou nezaoberal a vyhodnotil úver za bezúročný a bezpoplatkov z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) zák. o spotrebiteľských úveroch.

36. Z predloženého prehľadu úhradu (č.l. 6) vyplýva, že žalovaný uhradil poslednú splátku dňa 24.2.2014 a následne prestal úver splácať v mesiacoch marec 2014 až júl 2014, kedy právny predchodca žalobcu zasielal výzvy na plnenie tak ako to je popísané v bode 9 tohto rozsudku. Teda z vyššie uvedeného vyplýva, že nesplatená zročná splátka, ktorou sa žalovaný dostal do omeškania a od ktorej začala plynúť premlčacia doba je splátka splatná v mesiaci marec t.j. 11.3.2014. Žaloba bola podaná dňa 24.7.2017, po uplynutí premlčacej doby a teda nárok žalobcu je teda premlčaný.

37. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným a posúdenie súdu, že nárok je premlčaný tak ako to je uvedené vyššie, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

38. Podľa § 255 CSP ods. 1 súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.